

РЕШЕНИЕ

№ 263

гр. София, 17.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.12.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

**ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева
Силвия Житарска**

при участието на секретаря Детелина Начева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **9785** по описа за **2021** година докладвано от съдия Силвия Житарска, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], като правоприемник на [фирма], ЕИК[ЕИК] / с предишни наименования „Л. М.“ и „Л. Г. А.“/, със седалище и адрес на управление [населено място], район Централен, [улица], ет.3, офис А10, чрез управителя А. Т., срещу Решение № 20142968 от 21.06.2021г. по НАХД № 10570/2020г. на СРС, НО, 8-и състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № Р-10-385/15.07.2020г., издадено от заместник – председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), с което на касатора на основание чл.221, ал.8, т.1, пр.1 от Закона за публичното предлагане на ценни книжа (ЗППЦК) е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. за нарушение на чл.3, ал.1 вр. чл.6 от Наредба № 23 от 08.02.2006 г. за условията и реда за оценка на клиентските активи. В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния и процесуалния закон и при допуснати съществени процесуални нарушения - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т.1 и т. 2 от НПК. Касаторът сочи, че въззивният съд е приел, че НП е издадено от компетентен орган, при липса на съществени процесуални нарушения, водещи до неговата отмяна и при правилно

приложение на материалния закон, без обаче да е изложил мотиви за това. Според касатора изложените съображения във оспореното решение са бланкетни до степен приравняваща на липса на мотиви. Твърди, че не са посочени в оспореното решение мотиви защо съдът е приел, че не са налице предпоставки за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Излагат се доводи за маловажност на нарушението. Моли съда за отмяна на оспореното решение като незаконосъобразно и връщане на делото на първоинстанционния съд за ново разглеждане от друг състав. Претендира разноски за две съдебни инстанции.

Касаторът [фирма], редовно призован, в съдебно заседание се представлява се от адв. Й., която поддържа жалбата. Претендира направените по делото разноски, като прилага списък и доказателства за заплащането им.

Ответникът Комисия за финансов надзор - редовно уведомен, представлява се от юрк. Г., който моли решението на СРС да бъде оставено в сила. Представени са писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неправилност и незаконосъобразност на въззивното решение.

Административен съд София-град, XVI касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, по следните съображения:

В производството пред СРС е установено, че [фирма] / [фирма]/ с правоприменник [фирма] е дружество за предоставяне на определени инвестиционни услуги и извършване на определена инвестиционна дейност, с издаден лиценз от КФН, като в качеството си на задължен субект, същото е изпратило справка по чл.77н, ал.12 от ЗППЦК до КФН. Въз основа на издадена заповед и открита проверка, контролният орган е изискал справки за клиентски активи относно достоверността на представените от дружеството справки. Въз основа на изложеното контролният орган съставил АУАН, в който приел, че [фирма] е прилагал и методи за оценка, различни от методите по чл.4 от Наредба № 23.

При така изложената фактическа обстановка бил издаден АУАН № Р-06-94/03.02.2020г., в присъствието на нарушителя, а въз основа на него и процесното НП.

За да постанови обжалваното решение въззивният съд е приел от правна страна, че от доказателствата по делото, се установява по безспорен начин, че дружеството не е изпълнило вмененото му задължение и тъй като нарушението е формално и се касае за реализиране на административно – наказателна отговорност на юридическо лице, първостепенния съд е счел за ненужно да се произнесе по субективната страна на нарушението. Въз основа на тези съждения, СРС е приел нарушението за доказано и е потвърдил обжалваното НП.

Обжалваното решение е валидно и допустимо. Същото е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Решението, обаче е неправилно, като постановено без изяснена фактическата обстановка и без да са обсъдени релевантните за вмененото нарушение доказателства. Съгласно чл.107, ал.2 от Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/, приложим във

връзка с чл.84 от ЗАНН, съдът е длъжен служебно да събере доказателства, когато това се налага за разкриване на обективната истина, и да ги обсъди, което в разглеждания случай не е извършил. Районният съд не е провел всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото по чл. 14 от НПК, във връзка с чл. 105 , чл. 107, ал. 3 и 5 и чл. 114 от НПК, приложими съгласно разпоредбата на чл. 84 от ЗАНН, в резултат на което не е изложил установената от него фактическа обстановка, а се е задоволил да пресъздаде изложената фактическа обстановка в АУАН. Съдът, като инстанция по същество, съгласно чл. 63, ал. 1, изр. 1 от ЗАНН, не е анализирал цялата доказателствена съвкупност и не е посочил, кои обстоятелства счита за установени и въз основа на кои доказателствени материали. С минимално посочени доводи за доказаност на нарушението, без да разгледа файловете на приложения диск и без да обсъжда събраните по делото доказателства, въззивният съд е потвърдил процесното НП. При тази липса касационната инстанция не може да постанови акт, в който за пръв път да установи фактическата обстановка по делото и да обсъди релевантните за спора факти, доколкото не е инстанция по същество. Липсата на обсъждане и анализиране на всички факти и обстоятелства от значение за спорното право водят до съществено нарушение на съдопроизводствените правила.

Поради това следва да се приеме, че е налице касационното основание по чл. 348, ал.1, т.2 от НПК. Първоинстанционният съд следва да посочи кои факти счита за установени и въз основа на кои доказателства, за да извърши преценка за наличието или липсата на нарушение. Също следва да установи, дали твърдението на жалбоподателя изложено във възражението срещу АУАН отговаря на обективната истина. Поради изложените мотиви, съдът намира жалбата за основателна, поради което следва да върне делото на друг състав на Софийски районен съд за ново разглеждане на спора, който след формиране на констатации относно фактите по случая, да изгради крайните си изводи по приложение на закона. Наред с това СРС следва да се произнесе по претендираните по делото разноски.

По изложените съображения решението се отменя, а делото се връща за разглеждане от друг съдебен състав на СРС.

На основание чл.226, ал.3 АПК при новото разглеждане на делото съдът следва да се произнесе и по искането за разноски.

Воден от горното и на основание чл. 222, ал. 2, т. 1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, X. касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение № 20142968 от 21.06.2021г. по НАХД № 10570/2020г. на СРС, НО, 8-и състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд при спазване на дадените в решението задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.